

آثاره

نگاه

اطلاع‌رسانی، شاید اولین وظیفه فصلنامه رسانه باشد. هرچند تک صفحات رسانه در صده اینفای چنین نقشی هستند، اما کثیر مطالب چاپ شده در روزنامه‌ها و نشریات داخلی درباره موضوعات مختلف مربوط به وسائل ارتباط جمیع، مخصوصاً مطبوعات که زمینه‌کاری ما و موضوع مورد علاقه مخاطبان رسانه است، مارابر آن داشت تا صفحات ویژه‌ای را به این امر اختصاص دهیم. به هیارت دیگر مسن داریم در این بخش، شما خواننده گرامی را با مسائلی که دیگر نشریات نیز در زمینه وسائل ارتباط جمیع و مطبوعات مطرح می‌سازند، آشناسازیم. آنچه در ادامه می‌خواهید ابتدا مقاله‌ای است از روزنامه سلام که به ضرورت چاره‌اندیشی برای مطبوعات سطحی‌نگر و مبتدل پرداخته و تاکید کرده که مبادا این نشریات که اخیراً غایلشان گسترش یافته، ویترین مطبوعات دولت آقای خاتمی قلمداد شوند.

مطلوب دوم از روزنامه قردا انتخاب شده، که مشکلات توزیع جراید را از نگاه شرکت‌های توزیع کننده جراید، دکداران و مسؤولان حمل و نقل بازگو می‌کند.

مطلوب آخر، خلاصه تابیع تحقیق پیرامون رایله مجلات تخصصی و ارتقای متخصصان در ایران است که از مجله مجلس و پژوهش انتخاب شده است.

ضرورت چاره‌اندیشی برای نشریات سطحی‌نگر

معضلاتی نظیر روش و ادبیات خشونت و تخریب (در تقد و انتقاد یکدیگر و یا حتی حمایت از کسی یا چیزی)، آستانه پایین تحمل پذیری، ضعف یا فقدان نهادهای مستقل و نیرومند مطبوعاتی، سطح نازل مطبوعات تخصصی، روسانی و محلی، اقتصاد ضعیف و سست مطبوعات و بالاخره آفت سطحی‌نگری، عame پستی و ابتدا در بعضی هفته نامه‌ها از جمله علل و عواملی هستند که رشد موزون و مطلوب مطبوعات را کند و یا در پاره‌ای موارد جداً به مخاطره می‌افکند.

اینک که پس از طی برده‌های حسام در عمر ۲۰ ساله انقلاب ۲۲ بهمن و بهویژه در پس حمامه دوم خرداد در نقطه‌ای طلایی و عصری جدید و پرطراوت قرار گرفته‌ایم جا دارد سؤال کنیم چشم‌انداز توسعه مطبوعات در دولت جدید دقیقاً چیست؟ تابلو و ویترین مطبوعات دولت آقای خاتمی چیست و چه باید باشد؟ دیدگاه‌ها، ایده‌آل‌ها و بالاخره برنامه‌های مدیریت مطبوعات کشور و رئیس جمهور محترم و افراد و شخصیت‌های اندیشمند و منفک و دلسوز جامعه در حوزه رسانه‌های ارتباط جمیعی که ناظر بر آسیب‌شناسی جدی مطبوعات و حل مشکلات یادشده باشد، کدام است؟

در میان تکات فوق آنچه در این مرحله مورد نظر است پاسخ دادن به این پرسش است که تابلو یا بهتر بگوییم ویترین مطبوعات دولت آقای خاتمی چیست یا چه باید باشد در بیان پاسخ و همچنین بررسی پیرامون سؤال فوق لازم

در دنیای امروز کمیت و کیفیت مطبوعات شاخص و معیار روشی برای سنجش رشد و توسعه فرهنگی، اجتماعی و سیاسی جوامع محسوب می‌شود. تنوع مطبوعات از حيث گرایش‌های سیاسی و فرهنگی و کثرت آنها هم از لحاظ تیاز و زمینه انتشار ملاک روشی است که بلوغ و رشد فرهنگی اجتماعی و سیاسی جامعه را در معرض قضاؤ قرار می‌دهد. پر واضح است که کثرت‌گرایی مطبوعات بررسی حدود و معیارهای قانونی در هر جامعه تعریف و تبیین می‌گردد و سلیقه فردی در تعریف و یا تحدید تنوع گرایش‌های سیاسی و فرهنگی جایگاهی ندارد و یا بهتر بگوییم نباید داشته باشد.

پس از پیروزی انقلاب ۲۲ بهمن و شکسته شدن دیوار استبداد و اختناق شاهنشاهی، جامعه ما راه پیشرفت و توسعه فرهنگی و سیاسی را از طرق گوناگون منجمله از طریق مطبوعات متنوع و گستره آغاز کرد، برره پس از انقلاب و همچنین دوره پس از جنگ تحمیلی هریک دورانی متمایزی بودند که در خلال آن تحولات قابل توجهی در عرصه توسعه مطبوعات رخ داد اما باید اذعان کنیم که مطبوعات کشورمان تاکنون به دلایل عدیده بهویژه شرایط دشوار چند سال اخیر مناسب با افزایش نیازها و ظرفیت‌های فرهنگی، سیاسی و اجتماعی جامعه به پیشرفت مطلوب و چشمگیری نایل نشده‌اند. چه بسا در بیشتر زمینه‌ها شاهد آسیب‌ها و رشد موائع در جامعه مطبوعات هستیم. این آسیب‌ها با توجه به شرایط متغیر جامعه فرصت بروز و ظهور جدی پیدا کرده‌اند.

احصار داخلی

دادداشت سیاسی

حدود و رسالت مطبوعات

م. جعفری

■ باید ببینیم تابلو یا بهتر بگوییم و یترین مطبوعات دولت آقای خاتمی چیست یا چه باید باشد؟

حریم حقوق عمومی را آشکارا نقض می‌کنند که جا دارد در چارچوب قانون با متخلصان قاطعانه برخورد شود. نمونه این تحلف اخیراً از سوی یک هفته‌نامه انجام گرفت که تصاویر مندرج در آن و همچنین شماره‌های قبلی آن مایه تعجب گردید. خوشبختانه طبق اخبار و اصله پی‌گیری‌های قانونی برای جلوگیری از انتشار این نشریه در حال انجام است. گفتنی است نشریات مبتذل و به عبارتی عامه‌پسند، بخش کوچک (معادل ۴ درصد مطبوعات) و در عین حال تأثیرگذار، از دیرباز به معضلی در جامعه مطبوعاتی تبدیل گشته‌اند. این نشریات در این اواخر با پرداختن افراطی به اخبار حادث، سینما و ورزش و به کار بردن تصاویر مبتذل و تیترهای کذب و انحرافی و مطرح نمودن معدود گروه‌های منحرف و فاسد در جامعه و تبدیل کردن نشریه به تریبون این افراد، در کنار کسب سود سرشار، آثار زیانباری بر جامعه وارد می‌کنند. اگرچه دریاره عوامل و دلایل رشد نشریات سحطی نگر و مبتذل و کارکرد آنها در جامعه نظرهای متفاوت و بعض‌ا متصادی وجود دارد، اما همگان درباره این موضع که بایستی با عوارض مخرب مطالب آنها برخورد شود اتفاق نظر دارند، ولی موکداً محور برخورد با این تحلفات بایستی بر مدار قانون باشد.

بخشی از دست‌اندرکاران این نشریات افراد سطحی کم‌مایه‌ای هستند که بعض‌ا از بقایای دست چندم مطبوعات‌چی‌های دوران شاهنشاهی‌اند. این افراد به شکل باندهای غیررسمی با روش اجاره کردن هفته‌نامه‌ها از برخی مدیران مسؤول (ظاهر الصلاح) به فعالیت می‌پردازند. بدین ترتیب ضمن کسب سود مادی برای خود و اندکی هم برای موجرا! (صاحب امتیاز و مدیر مسؤول نشریه) از انجام هر اقدام و روش ناپسند مطبوعاتی که به افزایش تیراژ نشریه‌شان منتهی شود فروگذار نمی‌کنند.

ناگفته نماند وجود مفاسد در مطبوعات خود نشانه وجود ناهمجاري‌های بزرگ در بخشی از جامعه است که بروز مشخص آن را در برده کتونی در مطبوعات می‌توان نظاره کرد.

است به عواملی اشاره شود که به ضعف‌ها و بیماری‌های (دورن) جامعه مطبوعات ارتباط بیشتری دارد:

۱. رواج روش‌های غیراخلاقی و تخریبی چه در زمینه نقد و انتقاد و چه در زمینه دفاع و حمایت.

۲. رواج نشریات مبتذل که از دیرباز در طیف محدود نشریات عامه‌پسند و سطحی نگر جایگاه خاصی پیدا کرده‌اند. در مورد عامل اول باید گفت پس از حمامه دوم خرداد شاهد آن هستیم که مطبوعات (سیاسی) در فضا و شرایط با طراوت جدید در خصوص موضع‌گیری نسبت به دولت دچار دگرگونی شده‌اند.

آن دسته از معدود مطبوعاتی که پیش از انتخابات حامی آقای خاتمی و معتقد نسبت به دولت وقت بودند به رویکرد حمایت توأم با انتقاد روی آوردند که روش پستدیده‌ای است. مطبوعاتی که حامی جناحی خاص بودند و بیشتر حامی دولت وقت و مخالف آقای خاتمی بودند به دو دسته تقسیم شدند.

دسته‌ای روش انتقادی نسبتاً منصفانه‌ای را در پیش گرفتند ولی دسته‌ای دیگر به تداوم روش تخریبی پیشین پرداختند. با وجود همه عوارض منفی که روش تخریبی در انتقاد در بردارد، نفس وجود چنین فضایی آثار خوب و مفیدی نیز دریی دارد. جامعه رشید ما و بلکه افکار عمومی برای یکبار هم شده مشاهده می‌کنند که می‌شود رئیس جمهور را به باد انتقاد نخریب گرفت و در عین حال مقدسات هم سرجای خود محفوظ و مختار بمانند! می‌شود به یک وزیر در یک مطبوعه‌ای لقب «العنت الله عليه!» داد و کسی هم متعرض آن نشیره نشود! اگر دولت جدید نتواند کاری برای توسعه مطبوعات انجام دهد اما همین روحیه را حفظ و ادامه دهد برای رشد مطبوعات بهترین سرمایه‌گذاری را کرده است.

صد البته روش انتقاد غیرمنصفانه و تخریبی آثار بدی هم در پی دارد که پیش از همه گریبان عاملان آن را خواهد گرفت و چه خوبیست معتقدان در روش انتقاد خود تجدیدنظر کنند که به نفع همه است. در هرحال وجود چنین روحیه‌ای در دولت جدید و شخص رئیس جمهور که ناسی به راه و رسم ائمه علیه الاسلام در برخورد با مخالفان است. جای تقدیر و تحسین دارد و افتخار آن نیز زینده سیمای «توسعه مطبوعات دولت آقای خاتمی» است.

اما در مورد نکته دوم که جای نگرانی دارد رواج محسوس مطالب و تصاویر مبتذل و سطحی در بعضی از نشریات و هفته‌نامه‌های است. در صورت سستی و عدم برخوردی جدی و قانونی با مدیران مسؤول این نشریات از ناحیه مدیریت مطبوعاتی کشور و قوه قضائیه این پدیده خدای ناخواسته به عنوان ویترین مطبوعات دولت جدید از ناحیه افراد ناگاهه یا مغرض مطرح خواهد شد.

مطلوب و تصاویر مبتذل این نشریات در پاره‌ای موارد

توزيع جراید

در ناهمانگی دستگاه‌ها

توزيع مطبوعات در ایران، در سال‌های اخیر مشکلاتی برای هر سه قشر مرتبط با آن (ناشران، مخاطبان و توزیع‌کنندگان) در پی داشته، هر کدام انتقاداتی نسبت به آن دارد.

جهانی، مدیر عامل یکی از شرکت‌های توزیع جراید کشور، می‌گوید: افزایش کم نشریات با فضای محدود دکه‌ها مناسب نیست، به علاوه برخی از فروشنده‌گان جراید به دلیل افزایش تورم در سال‌های اخیر، به ناقچار تن به عرضه محصولات غیرفرهنگی می‌دهند. در حال حاضر، حدود ۶۰۰ نشریه در ایران منتشر می‌شود و این با فضای چندمتراز دکه‌ها همخوانی ندارد.

وی با اشاره به کمبود امکانات مالی در بخش توزیع، تأکید می‌کند که باید پول بیشتری در اختیار تعاونی‌های توزیع قرار گیرد تا آنها فضای مناسبی برای عرضه نشریات در نظر بگیرند و دست‌کم بتوانند از «سر» کارکنان شهرداری خلاص شوند! چون آنها، نشریاتی را که بپرون از دکه‌ها قرار می‌گیرد جمع‌آوری می‌کنند، در حالی که حدود ۴۰۰ تا ۵۰۰ هزار تومان بابت دکه‌ها از دکه‌داران می‌گیرند، ولی دکه‌های مطبوعات مقاومت لازم را ندارند و دربرابر کمترین ضربه‌ها، صدمات زیادی به آنها وارد می‌شود.

اصطکاک موجود بین ناشران و شرکت‌های توزیع، از جمله مسائلی است که جهانی به آن اشاره می‌کند و می‌افزاید؛ ناشران باید همه گناه‌ها را متوجه شرکت‌های توزیع بدانند، چرا که دست ما بسته است. آنها می‌گویند یک‌سوم درآمدشان را باید به توزیع اختصاص دهند، ولی ما که وکیل وصی

■ در صورت سستی و عدم برخورد جدی و قانونی با مدیران مسؤول نشریات مبتنی و سطحی نگر، این پدیده خدای ناخواسته به عنوان ویترین مطبوعات دولت جدید از ناحیه افراد ناآگاه یا مغرض مطرح خواهد شد.

■ مقابله و درمان این ناهمانگی‌ها به عنوان میراث گذشته از وظایف دولت آقای خاتمی است.

صدقابته علل پیدا شد و نمو این قابل ناهمانگی‌ها را که در مطبوعات بروز یافته نباید در شرایط پس از دوم خرداد که خیلی پیش از آن و طی سالیان گذشته جست و جو کرد؛ آنجا که فضیلت سیاسی شدن و مشارکت سیاسی مردم و گروه‌ها عملاً تقبیح می‌شد و هزینه ورود در صحنه سیاسی و پرداختن به مسایل جدی جامعه را سراسام آور کردند، آنجا که به بهانه مبارزه با تهاجم فرهنگی وابtal فرهنگی به حذف نیروی مسلمان و دلسوز در مناصب فرهنگی کشور پرداختند و به جای حل مشکل به تسویه حساب سیاسی پرداختند و با روشن‌های صوری و سطحی عملاً به ادامه حیات جریان‌های فاسد در جامعه کمک گردید، آنجا که به جای ترویج فرهنگ اصیل اسلامی به ترویج روش خشونت برای رفع مشکلات در جامعه مبادرت ورزیدند، آنجا که به جای استفاده صحیح از نیروهای متفکر و دلسوز به خوبی پروری روی آوردن یا آنجا که به جای تکریم ارزش‌ها مانور تحمیل‌گرایی را تشویق کردند و...

در هر حال و با صرف نظر از آنچه گذشت، مقابله و درمان این ناهمانگی‌ها به عنوان میراث گذشته از وظایف دولت آقای خاتمی است! همراهی همگان اعم از اندیشمندان دلسوز و مطبوعات متعهد برای درمان آنچه که در مطبوعات سطحی نگر بروز یافته عامل و گام مهمی است که در کنار برخوردهای قانونی امید است به حل این معضل بینجامد.

در پایان باید گفت، وجود ناهمانگی‌های پیش گفته در مطبوعات سطحی نگر نباید به منزله مذموم دانستن آزادی مطبوعات و فضای بازسیاسی، اجتماعی تلقی شود و راه برخورد با این معضل را در برخوردهای ناصواب و غیرقانونی یا احیاناً تحديد آزادی مطبوعات جست و جو کرد. بلکه راه اصولی تشویق و ترغیب فضیلت‌ها و ارج نهادن به انگیزه‌های برتر در میان جامعه به ویژه جوانان است که شکوفایی آن به نوبه خود مستلزم تحمل زحمات و هزینه‌هایی نیز هست. □

م. جهانی

روزنامه سلام - ۲۵ بهمن ۷۶